

عنوان مقاله:

حضانة در فقه و قانون مدنی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علیرضا سلامی - هییت علمی دانشگاه گلستان

سیده مهناز میرکریمی - دانشجوی دکتری حقوق

خلاصه مقاله:

در چند سال اخیر موضوع حضانة فرزندان پس از جدایی والدین از یکدیگر، بحثهای فراوانی را در پی داشته است و دیدگاه های مختلفی در این زمینه طرح شده است. گفتگوی حاضر به طرح دیدگاه های خانم صفاتی پرداخته است. وی معتقد است که پس از جدایی والدین، حضانة فرزندان به طور کلی، چه پسر و چه دختر، چه تا سن 7 سالگی و چه پس از آن در اختیار مادر است مشروط بر آنکه ازدواج نکرده باشد و نیز شایستگی و توانایی سرپرستی کودک را از دست نداده باشد. فهم صحیح یک لغت، در شناخت موضوع و حکم آن در فقه کارساز است. معنای اصطلاحی حضانة کاملا در راستای معنای لغوی آن است؛ از ریشه حَضَن گرفته شده و از کتب لغت به دست می آید که حضانة نوعی در برگرفتن است. مثلا حَضَن الطایر بیضه یعنی پرندۀ ای که در زیر بال خود تخمهایش را نگهداری می کند و به لحاظ اینکه کودک در دامان مادر پرورش می یابد، این عمل را حضانة گویند و هر چه را مصلحت طفل باشد، اعم از حفظ، نگهداری، تربیت و دیگر نیازهای دیگر او، شامل می شود. در فقه هم سرپرستی و حفاظت و نگهداری طفل که شامل نظافت، تربیت، آموزش آداب اجتماعی، برآوردن نیازهای مادی و روانی و روحی اوست، حضانة نامیده می شود.

کلمات کلیدی:

حق، تکلیف، حکم، حضانة، ابوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/713407>

